

KOMUNIKAT PRASOWY nr 102/22

Luksemburg, dnia 16 czerwca 2022 r.

Wyrok Trybunału w sprawie C-328/20 | Komisja / Austria (Indeksacja świadczeń rodzinnych)

Dostosowanie przyznawanych przez Austrię pracownikom zasiłków rodzinnych i różnych przywilejów podatkowych w zależności od państwa miejsca zamieszkania ich dzieci jest niezgodne z prawem Unii

Mechanizm ten stanowi nieuzasadnioną dyskryminację pośrednią opartą na przynależności państwowej pracowników migrujących

Z dniem 1 stycznia 2019 r. Austria wprowadziła mechanizm dostosowania do celów obliczania zryczałtowanej kwoty zasiłków rodzinnych i różnych przywilejów podatkowych, jakie to państwo przyznaje pracownikom, których dzieci mieszkają na stałe w innym państwie członkowskim. Owe przywileje podatkowe obejmują ulgę podatkową na pozostające na utrzymaniu dziecko, ulgę podatkową dla gospodarstwa domowego o jednym dochodzie, ulgę podatkową dla rodzica samotnie wychowującego dziecko oraz ulgę podatkową z tytułu świadczeń alimentacyjnych. Dostosowanie może zostać przeprowadzone w górę lub w dół, stosownie do ogólnego poziomu cen w danym państwie członkowskim.

Uznawszy, że ów mechanizm dostosowania oraz wynikająca z niego różnica traktowania głównie pracowników migrujących w porównaniu z obywatelami austriackimi jest sprzeczna z prawem Unii, Komisja wniosła do Trybunału Sprawiedliwości skargę o stwierdzenie uchybienia przez Austrię zobowiązaniom państwa członkowskiego. W niniejszej sprawie Komisję poparły Republika Czeska, Chorwacja, Polska, Rumunia, Słowenia, Słowacja i Urząd Nadzoru EFTA, natomiast Dania i Norwegia przystąpiły do sprawy w charakterze interwenientów popierających żądania Austrii.

W ogłoszonym w dniu dzisiejszym wyroku Trybunał stwierdził najpierw, że zasiłki rodzinne i ulga podatkowa na pozostające na utrzymaniu dziecko stanowią świadczenia rodzinne objęte rozporządzeniem w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, które nie podlegają jakimkolwiek obniżkom lub zmianom z powodu tego, że ich beneficjent lub członkowie jego rodziny mieszkają w innym państwie członkowskim niż to, które je przyznaje.

Rozporządzenie to wymaga w konsekwencji ścisłej równoważności kwot świadczeń rodzinnych wypłacanych przez państwo członkowskie pracownikom, których członkowie rodziny zamieszkują w tym państwie członkowskim, i pracownikom, których członkowie rodziny zamieszkują w innym państwie członkowskim. Trybunał podkreślił w tym względzie, że wobec braku uwzględnienia różnic w poziomach cen wewnątrz państwa członkowskiego właściwego do wypłaty tych świadczeń, różnice w sile nabywczej między państwami członkowskimi nie uzasadniają możliwości wypłaty przez państwo członkowskie na rzecz tej drugiej kategorii osób świadczeń w kwocie innej niż przyznawana osobom należącym do pierwszej kategorii.

Wobec powyższego Trybunał uznał, że **sporne przepisy austriackie**, w zakresie w jakim przewidują dostosowanie świadczeń rodzinnych w zależności od państwa miejsca zamieszkania dzieci ich beneficjenta, **są niezgodne z rozporządzeniem w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego**.

Co się tyczy następnie zasiłków rodzinnych i ogółu przywilejów podatkowych, których dotyczy skarga Komisji, Trybunał przypomniał, że prawo Unii zakazuje wszelkiej dyskryminacji w dziedzinie zabezpieczenia społecznego opartej na przynależności państwowej pracowników migrujących. Tymczasem **sporny mechanizm adaptacji**, który znajduje zastosowanie wyłącznie w przypadku zamieszkiwania dziecka poza terytorium austriackim, **dotyczy przede wszystkim pracowników migrujących**, ponieważ jest bardziej prawdopodobne, że to ich dzieci mieszkają w innym państwie członkowskim.

Ponadto **ponieważ znacząca większość pracowników migrujących objętych tym mechanizmem pochodzi z państw członkowskich, w których koszty utrzymania są niższe niż w Austrii**, otrzymują oni świadczenia rodzinne oraz przywileje socjalne i podatkowe w wysokości niższej niż obywatele austriaccy.

Co za tym idzie, omawiany mechanizm dostosowania **stanowi dyskryminację pośrednią opartą na przynależności państwowej**, która w żadnym razie **nie jest uzasadniona**. Trybunał podkreślił w tym względzie, że pracownicy migrujący uczestniczą w taki sam sposób jak pracownicy krajowi w ustalaniu i finansowaniu wkładów, z których następnie są opłacane owe zasiłki rodzinne i przywileje podatkowe, przy czym nie uwzględnia się w tym zakresie miejsca zamieszkania dzieci tych pracowników. Zdaniem Trybunału wynika z tego, że sporne przepisy austriackie **są niezgodne również z rozporządzeniem w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Unii**.

W tych okolicznościach Trybunał **uwzględnił w całości** wniesioną przez Komisję **skargę o stwierdzenie uchybienia przez Austrię zobowiązaniom państwa członkowskiego**.

UWAGA: Skarga o stwierdzenie uchybienia państwa członkowskiego jest kierowana przeciwko państwu członkowskiemu, które uchybiło zobowiązaniom wynikającym z prawa Unii, przez Komisję lub inne państwo członkowskie. Jeżeli Trybunał Sprawiedliwości stwierdzi uchybienie, państwo, którego to dotyczy, powinno jak najszybciej zastosować się do wyroku. Jeżeli Komisja uzna, że państwo członkowskie nie zastosowało się do wyroku, może wnieść nową skargę i domagać się sankcji finansowych. Jednak w sytuacji nieprzekazania Komisji krajowych środków transpozycji dyrektywy Trybunał Sprawiedliwości może, na jej wniosek, nakładać kary pieniężne już na etapie pierwszego wyroku.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku jest publikowany na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106.

Pozostańmy w kontakcie!

